

Másodfokú ítélet az ún. Voldemort-ügyben

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt E. Zs. és társai ellen indult büntetőügyben az elsőfokú bíróság a 2019. február 21-én meghozott ítéletével E. Zs. I. r., B. T. II. r., F. M. IV. r. vádlottakat felfüggesztett szabadságvesztésre és pénzbüntetésre, K. P. R. III. r. és M. R. VI. r. vádlottat végrehajtandó szabadságvesztésre, pénzbüntetésre és közügyektől eltiltásra, B. Sz. V. r. és T. T. VII. r. vádlottakat pénzbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint E. Zs., B. T. és F. M. szociális szövetkezeteiket érintően 2014-ben közösen nyújtottak be európai uniós pályázati kérelmeket, melyeket a pályázató elutasított. 2015-ben Dr. M. R. segített volna nekik bennfentesként a pályázatok elbírálásánál, ha a megnyert pénz bizonyos százalékát visszaadják neki. A megállapodás értelmében Dr. M. R. nem csak a pályázatok pozitív elbírálásánál segített volna, hanem már azt megelőzően, olyan pályázatok kiírásánál járt volna közben bennfentesként, melyeket kifejezetten az őt megkereső szövetkezetek érdekében írt volna ki a pályázató. A vádlottak azért nyújtották be a pályázatokat, hogy az elnyerhető összegek jelentős részét valós teljesítés nélkül saját céljaikra fordíthassák. Megegyezésük szerint részben fiktív, részben pedig a maguk részére visszajuttatni kívánt összeggel megemelt, túlárazott szerződéseket kötöttek volna az általuk kiválasztott vállalkozókkal a pályázati célok látszólagos vagy csak részleges megvalósítására. Ily módon az összesen megszerezhető közel 500 millió forintból legkevesebb 75 millió forint költségvetési támogatást kíséreltek meg jogtalanul megszerezni, melyből az elkövetésben résztvevő mindhárom elkövetői csoport egyenként 25 millió forintban részesült volna. Dr. M. R. „alkotmányos költség” címén, bizalmuk jeléül 10 millió forintot követelt K. P. és B. T. vádlottaktól, melyből 5 millió forintot meg is kapott.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az elkövetési érték vádiratban foglaltak szerinti megállapítása végett és K. P. R. III. r., B. Sz. V. r., M. R. VI. r. és T. T. VII. r. vádlottak terhére súlyosításért, a vádlottak és védőik részben felmentésért, részben a büntetések enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 2019. év február hó 21. napján kelt ítéletét F.M. IV. r., B.Sz. V. r., M.R. VI. r. és T.T. VII. r. vádlottakkal szemben megváltoztatta.

IV. r. vádlott esetében az ítéletnek a társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérletére [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] vonatkozó rendelkezését – mivel a bűncselekményegység okán már jogerősen elbírálására került – hatályon kívül helyezte és az emiatt vele szemben folyamatban lévő eljárást megszüntette. Erre figyelemmel a büntetését enyhítette.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést a pályázatírásban közreműködő V. r. és a VII. r. vádlottak esetében osztotta és őket végrehajtásában felfüggesztett 10, illetve 6 hónapi szabadságvesztésre is ítélte.

A VI. r. vádlott esetében a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést ugyancsak alaposnak tartotta és a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 évre súlyosította.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával járt el, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A megállapított tényállást az ítéltábla részben

megalapozatlannak tartotta. A megalapozatlanságot az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján kiküszöbölte úgy ítélve meg, hogy a vádlottak szándéka az összesen közel 500 millió forint összegű támogatás teljes összegének jogosulatlan megszerzésére irányult.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére okszerűen vont következtetést és a cselekményeket is törvényesen minősítette. A kiszabott büntetések azonban IV. r., V. r., VI. r. és VII. r. vádlottak esetében korrekcióra szorultak. IV. r. vádlott esetében a bűnösségi kör szűkülése miatt enyhítés, míg V., VI. és VII. r. vádlottak esetében a cselekményben játszott szerepük, VI. r. vádlott esetében az országgyűlési képviselői – a törvény szerint a köz érdekének szolgálatát célzó – megbízatásával való visszaélése okán súlyosítás vált szükségessé.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság ítélete az elsőfokú bíróság ítéletével IV. r. vádlott esetében részben ellentétes, az ő tekintetében a másodfellebbezés lehetősége megnyílt.

Az ítélőtábla döntése E. Zs. I. r., B. T. II. r., K. P. R. III. r., B. Sz. V. r., M. R. VI. r. és T. T. VII. r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerős.

Budapest, 2019. szeptember 25.

Fővárosi Ítéltábla
Sajtótitkárság